

[Kofod-Svendsen]

Og det andet er: Hvordan giver vi børnene den ønskede forældrekontakt?

Det er et par af de spørgsmål, som opstår i den situation, som faktisk foreligger, og her understreger jeg, at vi ønsker, begge ægtefæller har lige muligheder for at få deres jobønsker opfyldt.

Jeg mener, der er brug for en flerstrengt indsats. Arbejdsmarkedet må indrette sig på den nye situation, så hver enkelt person både kan være tilknyttet arbejdsmarkedet og samtidig have tid til og mulighed for samvær med sine børn, især mens børnene er små, og den mulighed mener jeg bør gælde begge ægtefæller. I den sammenhæng tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi får et mere fleksibelt arbejdsmarked, og at man i langt højere grad får udvidet muligheden for deltidsarbejde, sådan at man arbejder mindre uden for hjemmet, når børnene er små, mere uden for hjemmet, når børnene er større og vil flytte hjemmefra, og så igen mindre, når pensionsalderen begynder at indfinde sig. Denne fleksibilitet har vi ikke været nær gode nok til at indrette os efter.

Jeg mener også, at der må være ret til deltid med en vis lønkomensation. Det tror jeg også vil være med til at skabe et mindre pasningsbehov.

Endvidere mener jeg, vi må skabe flere institutioner, som er tilknyttet virksomhederne, som flere har været inde på.

Derudover er jeg enig i, som vi jo også udtrykker det i den dagsorden, jeg selv er medforlagsstiller til, at børnepasningsområdet hører under det kommunale selvstyre. På dette område har kommunerne imidlertid ret forskellig praksis, og derfor er jeg ligesom en af de andre ordførere interesseret i at modtage noget mere materiale fra socialministeren eller indenrigsministeren eller dem begge i fællesskab om, hvordan kommunerne rent faktisk tager denne udfordring op, som vi er enige i hører under det kommunale selvstyre. Det kunne være rart at få lidt mere information om dette spørgsmål, så man kan afgøre, om der er meget store forskelle i den kreativitet, som én kommune udfolder i forhold til en anden. Vi hører lidt om den ene og den anden kommune, men savner et egentligt overblik over, hvordan det gøres i de ca. 275 kommuner.

Jeg mener også, at der er brug for både private og offentlige tilbud. Det er vigtigt med flexi-

ble ordninger. Det er vigtigt med den øgede forældreindflydelse. Søllerødordningen, idékatalog, puljeordninger er blevet omtalt. Jeg synes, det er udtryk for, at den meget stive, hvad jeg vil kalde »institutionstænkning«, er ved at blive blødt op af flere valgmuligheder, hvad vi synes er utrolig vigtigt.

Derudover lægger vi megen vægt på, at vi får en modulordning, så forældrene får en ret til at bruge en institution deltids – den ret har man jo også i dag, men så kan det være, at man skal betale fuldtid – altså at vi får øget mulighed for deltidsbrug mod en deltidsbetaling.

Den nytænkning, som jeg synes der er flere steder, ønsker vi videreudbygget, samtidig med at vi får øget fleksibilitet med hensyn til arbejdsmarkedet. Disse tiltag i forbindelse med et vifteformet tilbud af forskellige pasningsformer tror jeg vil være med til at nedbringe venteliste-problemet, hvor stort det så end måtte være – derom har jeg heller ikke fået de helt præcise oplysninger. At give forældrene større mulighed for selv i kortere eller længere perioder at varetage dele af pasningen via bedre mulighed for deltid tror jeg er den bedste helhedsløsning, vi kan byde på.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hele debatten på dette område er vigtig, da vi jo alle sammen har et ønske om, at vores børn kan blive passet bedst muligt, og at der er plads til det.

Det har været en spændende debat, for man kan høre, at hele børnepasningsområdet er blevet blødt meget op. Når vi før i tiden talte om børnepasning, var det altid noget med vuggestuer eller børnehaver, men nu tales der om alternative løsninger, moduler og meget andet. Men for at nå målet: at få disse pasningstilbud ud til børnene, er det også vigtigt, at vi har så bred en vifte at arbejde med som overhovedet muligt. Det skylder vi både børnene og deres forældre. Det er nødvendigt, at vi bruger vores fantasi og er så kreative som overhovedet muligt på dette område. Her vil jeg gerne understrege vigtigheden af, at forældrene er medinddraget, for det er trods alt dem, der har skoen på i hverdagen og ved, hvor den trykker, og vi må altså også erkende, at børnene er forældrenes.

Som jeg sagde i mit indlæg før, har kommunerne også mange andre opgaver, der skal lø-